

Lea Ryynänen-Karjalainen

***Tervehdyspuhe seminaarissa
”Musiikki toivotuissa tulevaisuuksissa”***

MuT Lea Ryynänen-Karjalainen (lea.ryynanen-karjalainen@tsu.fi) on Tieteellisten seurain valtuuskunnan toiminnanjohtaja ja Itä-Suomen yliopiston hallituksen puheenjohtaja.

DOI: 10.51816/musiikki.137806

Tervehdyspuhe seminaarissa

”Musiikki toivotuissa tulevaisuuksissa”

Lea Ryyänen-Karjalainen

.....

Hyvät kuulijat,

seminaarin teema ”musiikki toivotuissa tulevaisuuksissa” ei ole ihan helppimmasta päästä. Koetin tätä puheenvuoroa valmistellessani purkaa ot-sikkaa ja totesin, että vaikka siinä on vain kolme sanaa, ne kaikki ovat iso- ja sanoja. Korona-pandemia jo heilautti uskoa turvalliseen tulevaisuuteen ja Venäjän hyökkäys Ukrainaan heilautti sitä vielä enemmän. Tulevaisuus on ollut myös viimeisen parin vuoden aikana sitkeästi työpöydälläni, erityisesti Tieteellisten seurain valtuuskunnan strategiaprosessissa, joka on edelleen käynnissä ja jossa TSV määrittelee ”toivottua tulevaisuuttaan”, sanoittaa omat rohkeat tavoitteensa, paikkansa ja tehtävänsä tiedeyhteisössä. Entä musiikki? Mitä voi sanoa musiikista ihminen, jonka tykkäys musiikkiin loppuu vuoteen 1759?

Olen peruskoulutukseltani kirkkomuusikko ja väitellyt Sibelius-Akate-miassa yli 20 vuotta sitten perinteisellä monografialla mutta monitieteis-esti ja laadullisia menetelmiä käyttäen, mikä poikkesi täysin siihen men-nessä Sibelius-Akatemiassa tehdyistä tieteellisistä tutkimuksista. Kerron tämän siksi, että olin pienellä tutkimusalalla metodologisesti marginaa-lissa ja että tieteelliset seurat, muun muassa Suomen musiikkitieteellinen seura, olivat itselleni erittäin tärkeitä yhteisöjä melko yksinäisessä taaper-ruksessani - sain paljon eteenpäin vieneitä kysymyksiä ja kommentteja, tukea ja kannustusta, koin kuuluvani tärkeää työtä tekevien joukkoon.

Miltä näyttää musiikin ja ylipäätään taidealojen tutkimuksen tulevai-suus? Taideyliopistossa harjoitettavasta tutkimuksesta on viime viikkoina puhuttu ja kirjoitettu runsaasti dosentti Taina Saarikiven TSV:n julkai-seman Tieteessä tapahtuu -lehden viimeisimmän numeron keskustelu-palstalla julkaistun kirjoituksen jälkeen. Lehti on kaikille tieteenaloille tarkoitettu foorumi ajankohtaisille ja yleistajuisille tiedeartikkeleille sekä keskustelulle tieteestä ja tiedepolitiikasta. Koska olen 1990-luvulla ollut Taideteollisen korkeakoulun Tutkimusinstituutissa laatimassa taideteol-lisen alan ensimmäistä taiteellisen tai taiteellispainotteisen tutkimuksen määrittelyä ja vuosia seurannut väitöskirjatutkijana ja muutoinkin taidea-

lojen tutkimustoimintaa, minulla voisi olla jotain sanottavaa tähän keskusteluun. Jätänpä sen nyt kuitenkin sanomatta ja säästän ehkä jollekin muulle foorumille. Debatti osoittaa kuitenkin keskustelun tärkeyden, mutta myös eri tutkimusalojen ja tutkimusparadigmojen kohtaamisen ja vuorovaikutuksen tärkeyden. Elämme maailmassa, jossa monimutkaiset ja moniulotteiset haasteet ja tehtävät vaativat monitieteistä, usein perinteisistä tutkimusasetelmista poikkeavia lähestymistapoja ja tutkitun tiedon yhdistelmiä. Tämä työ tarvitsee yliopistoissa ja tutkimuslaitoksissa tehtävän tutkimuksen rinnalle organisaatorajoista ja eurokilpailuista vapaita foorumeita, joissa tiede ja tutkimus ovat toiminnan ytimessä.

Olemme tänään koolla kolmen tieteellisen seuran ja Tieteellisten seuran valtuuskunnan jäseneseuran yhteisseminaarissa, jossa keskustellaan tulevaisuudesta. Seurojen yhteistyö ja sen kehittäminen on yksi TSV:n strategiaprosessissa vahvasti esiin nousseita teemoja. Strategiakeskusteluissa on mainittu useaan otteeseen myös sanat ”yhdistävä” ja ”vaikuttava”. Ja vaikka sanon, että tarvitsemme keskinäisestä resurssikilpailusta vapaita foorumeita, on TSV:n yksi ydintehtävistä pitää ääntä myös tieteen vapaaehtoistoiminnan resursseista. Julkaisuja tai seminaareja ei tehdä pelkällä pyhällä hengellä, jos tällainen ilmaisu sallitaan entiselle kirkkomuusikolle.

Teitä on syytä onnitella ja kehua rohkeudesta ja viisaudesta tutkia ja pohtia teille tärkeitä asioita yhdessä, määritellä tavoitteita ja miettiä toimintatapoja, joilla pyritte ja toivottavasti myös pystytte vaikuttamaan koulutus- ja tutkimusalojenne tulevaisuuteen hyvällä tavalla – jotta ne säilyvät, vahvistuvat ja osoittavat tärkeytensä osana koko korkeakoulu- ja tiedeyhteisöä ja osoittavat vaikuttavuutensa yhteiskunnan, sivistyksen ja demokratian kehittymiseen. Tieteelliset seurat ja TSV tekevät työtä, joka on organisatorisista rakenteista riippumatonta ja jota ei ainakaan tähän asti ole pyritty ohjailemaan poliittisesti. Näin pystymme olemaan myös tiedepoliittisesti vaikuttavia, koska meitä ohjaa vain tiede ja tutkimus.

TSV hoitaa tiedettä edistäviä kansallisia ja nykyään myös kansainvälisiä tehtäviä, joita on tieteen, tutkimuksen ja tutkijoiden kannalta hyvä hoitaa tiedeyhteisön toimesta ja joista myös seurat hyötyvät. Kansainvälisestä yhteistyöstä saamme lisää osaamista ja esimerkiksi yhdessä kehitettyjä palveluja, mutta annamme myös omaa osaamistamme ja määrittelemme kehittämistarpeita. Journal.fi on hyvä esimerkki kansainvälisestä yhteistyöstä ja TSV:n ja sen jäsenistön vaikuttamisesta alustakehitykseen meidän tarpeemme huomioiden. Siksi on tärkeää, että toimimme yhdessä ja luomme yhteisiä viestejä, joiden ydin on tiede ja tieteen merkitys yhteiskunnassa, tieteenalan koosta tai luonteesta riippumatta.

Olen useita kertoja siteerannut vuonna 2021 edesmenneen toimittaja Risto Lindstedtin sanoja pelosta. Lindstedtin ajatus sopii mielestäni erittäin hyvin tulevaisuuden pohdiskeluun ja siihen, miten määrittelemme toivottuja tulevaisuuksia. Lindstedt kirjoitti vuosia sitten seuraavasti: ”On osattava pelätä, jotta osaisi varoa, mutta sitten on osattava myös varoa, ettei pelkää. Mikään ei pistä olemisen mittasuhteita niin sekaisin kuin luulemalla pelkääminen.”

Toivotan teille antoisaa seminaaria, löytäkää hyvät mittasuhteet ja tavoitteet toivotuille tulevaisuuksille.